

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: J. M.
zastoupený Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem,
sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice,

proti
žalovanému: Okresní soud v Klatovech,
sídlem Dukelská 138, 339 33 Klatovy,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žalobcově žádosti o informace
ze dne 19. 9. 2021 vedeném žalovaným pod sp. zn. 24 Si 174/2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce podal dne 19. 9. 2021 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), která byla žalovanému doručena téhož dne.
2. Žalobce žádal o poskytnutí těchto informací:
 1. *Kolik žalob na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení bylo u místního soudu podáno v letech 2016, 2017, 2018, 2019 a 2020?*
 2. *Kolik žalob v souvislosti s výše uvedenou otázkou bylo alespoň částečně úspěšných?*
 3. *Jaká byla výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1?*
 4. *Jaká je výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1 celkem?*
 5. *V kolika případech byl u žalob na náhradu škody způsobených nesprávným úředním postupem uzavřen soudní smír v letech dle otázky č. 1?*
 6. *Kolik činí u místního soudu průměrná délka trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé, a to za období roku 2020?*
 7. *Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 3 roky?*
 8. *Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 6 let?*
 9. *Jakým způsobem místní soud přistupuje k předcházení vzniku soudních průtahů?*
3. Přípisem ze dne 4. 10. 2021 žalovaný žalobci sdělil, že „žaloby, na které se dotazujete pod body ad 1- 5, u zdejšího soudu nejsou řešeny“, k dotazům pod bodem 6 – 9 žalovaný poskytl konkrétní informace. Sdělení bylo žalobci doručeno dne 5. 10. 2021.
4. Žalobce doručil dne 6. 10. 2021 žalovanému podání označené jako stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona, v němž pouze v obecné rovině namítl, že přípis žalovaného ze dne 4. 10. 2021 (doručený žalobci dne 5. 10. 2021) považuje za „nedostatečný, neboť neobsahuje konkrétní odpovědi na některé otázky, jež byly povinnému subjektu položeny“. Žalobce proto žádal, aby nadřízený orgán žalovaného nařídil žalovanému, aby žádost vyřídil do 3 dnů nebo aby poskytl požadovanou informaci v konkrétním rozsahu. Žalobce přiložil jako příklad svědomitého vyřízení obdobné žádosti informace poskytnuté Krajským soudem v Hradci Králové.
5. Žalobou datovanou dne 30. 10. 2021 a došlou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 1. 11. 2021 se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žalobcově žádosti o informace ze dne 19. 9. 2021 a dále povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

II.

Žaloba

6. Žalobce v žalobě uvedl, že dne 19. 9. 2021 podal žalovanému žádost o poskytnutí informace. Přípisem ze dne 4. 10. 2021 žalovaný povinný subjekt poskytl informace jen

částečně, když neodpověděl na otázky 1 – 5 žádosti o informace a ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Žalobce podal dne 6. 10. 2021 proti částečnému neposkytnutí informace v souladu s ustanovením § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona stížnost k Ministerstvu spravedlnosti ČR, které je nadřízeným orgánem žalovaného. Ministerstvo spravedlnosti ČR dosud o stížnosti žalobce proti částečnému neposkytnutí informace nijak nerozhodlo.

7. Žalobce v rámci stížnosti na neúplné poskytnutí informací zaslal žalovanému odpověď Krajského soudu v Hradci Králové, kterou žalobce demonstroval obsah a formu poskytnutých informací. I přesto žalobce však úplné informace v tomto rozsahu od žalovaného neobdržel.
8. Žalobce konstatoval, že nebyly dodrženy zákonné lhůty uložené § 16a odst. 5, 8 informačního zákona, když ministerstvo nerozhodlo o stížnosti žalobce ve lhůtě 15 dnů, jak mu ukládá § 16a odst. 8 informačního zákona, a zároveň marně uplynula lhůta pro předání věci dle § 16a odst. 5 informačního zákona. Lhůta pro vyřízení věci uplynula nejpozději dne 29. 10. 2021 (počítaje v to i zákonnou lhůtu pro předání věci nadřízenému orgánu, tj. Ministerstvu spravedlnosti ČR). Podání stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona je soudní praxí považováno za bezvýsledné vyčerpání prostředků ve smyslu § 79 s. ř. s. Žalobce je proto oprávněn domáhat se vyřízení žádosti o informace přímo po žalovaném žalobou podle § 79 s. ř. s.
9. Žalobce závěrem navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobce do 15 dnů ode dne právní moci rozsudku a zároveň mu přiznal náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 10. 11. 2021 (doručeném soudu dne 18. 11. 2021) uvedl, že žalobce podal u žalovaného dne 19. 9. 2021 žádost o informace dle informačního zákona, na kterou mu bylo dopisem ze dne 4. 10. 2021 odpovězeno, a to na všechny body dotazů ad 1 – 9. Dne 6. 10. 2021 si podal žalobce stížnost, která byla připravena k odeslání nadřízenému orgánu. Ve stížnosti se mj. uvádí, že „*do dnešního dne mi povinným subjektem nebyla informace v požadovaném rozsahu poskytnuta*“. Stížnost, včetně samotné žaloby, však neobsahuje sdělení, co považuje žadatel za „požadovaný rozsah“, který měl být povinným subjektem sdělen a který jím sdělen nebyl, v čem tedy má být informace žadateli rozšířena či doplněna, tudíž není ani zřejmé, čeho konkrétně se žalobce domáhá (žalovaný nevyhodnocoval stížnost jako odvolání, vzhledem k tomu, že stížnost byla i takto formulována, odvolání by nemělo ani zákonem dané náležitosti). Okresní soud v Klatovech je obsazen 11 soudci, z nichž pouze 6 vykonává agendu civilní, a lze tedy těžko očekávat, že bude řešit velké množství řízení, jehož předmětem je nemajetková újma, tudíž pokud žalobce ve stížnosti porovnával Okresní soud v Klatovech s Krajským soudem v Hradci Králové, považuje to žalovaný za nepřipadné a neodpovídající rozsahu řešení této agendy tím kterým soudem. Pokud žadatel požadoval ještě jiné údaje, které mu byly Krajským soudem v Hradci Králové zaslány, než ty, na které se dotazoval žalovaného, pak by mu byla statistika vytištěna a na jeho žádost zaslána bez dalšího fyzického dohledávání.
11. Žalovaný sdělil, že co se týče dotazů ad 1 – 5, bylo odpovězeno, že u žalovaného nejsou tyto věci řešeny. Jménem státu jedná dle § 6 zákona č. 82/1998 Sb., o

odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem Ministerstvo spravedlnosti se sídlem v Praze, u Okresního soudu v Klatovech se již z tohoto důvodu žaloba o náhradu nemajetkové újmy neprojednávala (v letech 2016 – 2020 nebylo nalezeno žádné řízení na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení). Lustrace byla prováděna správkyní aplikace v rejstříku C dle předmětu řízení: „průtahy“, „soud“, „řízení“. Dále bylo provedeno vyhledávání v CSLAVU od roku 2016 do současné doby ve statistických listech C - kód 6105 - náhrada škody za nepřiměřenou délku soudního řízení.

12. Pokud jde o odpovědi na dotazy ad 6 – 9, i tyto byly plnohodnotně zodpovězeny, naopak jim bylo věnováno více času, než kdyby byly vytištěny a zaslány žadateli pouze statistické listy. Dotaz ad 6) byl vytěžen následovně: Průměrná délka řízení za období roku 2020 byla vyhledána na portálu justice pod záložkou: e-slужby a infoservis, statistiky, statistické údaje z oblasti justice, kde jsou uvedeny průměrné délky řízení jednotlivých soudů za civilní agendu, opatrovnickou agendu, trestní agendu. Délku řízení zjišťuje ministerstvo spravedlnosti ze statistických listů, uvádí se v kalendářních dnech ode dne nápadu do dne konečného vyřízení věci soudem I. stupně. Nebyly vyhotovovány přehledy statistických listů z CSLAVU, neboť žádný z těchto přehledů neobsahuje průměrnou délku řízení ve dnech celkově za trestní agendu, civilní agendu, opatrovnickou agendu, ale podle druhů sporů v jednotlivých agendách, což nebylo v dotazu požadováno. K odpovědi na dotaz ad 7 – 8: Vzhledem k tomu, že ve výkazech v CSLAVU se sleduje jiné stáří věcí než 3 až 6 let a přes 6 let, byly z výkazů v CSLAVU dohledány spisové značky věcí starších 3 let (případně 2 let) a stáří od 3 do 6 let a přes 6 let bylo spočteno ručně dle data nápadu konkrétních nevyřízených věcí. Ve věcech D se nevyznačuje stav věci vyřízená, z tohoto důvodu se vykazují pravomocně neskončené věci. Je tedy zřejmé, že muselo dojít i k ručnímu dopočítávání, neboť ne veškeré údaje lze ze statistiky dohledat.
13. Žalovaný uzavřel, že pro vyhovění žalobnímu petitu chybí zákonné důvody, neboť žalobce požadovanou informaci obdržel a není pravdou, že by byl žalovaný v posuzovaném případě nečinný. U dotazů ad 1 – 5 bylo odpovězeno, že „u zdejšího soudu nejsou řešeny“, což žalovaný nepovažuje ani za neúplné sdělení, ani za odmítnutí požadovanou informaci poskytnout, ale za sdělenou a jasnou informaci žadateli, stejně tak jako u ostatních odpovědí. Postrádá logiku, aby žalovanému bylo uloženo za povinnost rozhodnout o žádosti žalobce, když ani není známo, v jakém rozsahu tak má žalovaný učinit, když žalovaný má za to, že v souladu s informačním zákonem postupoval. Žalovaný zastává názor, že žalobce by měl nárok na vydání požadovaného „rozhodnutí“ jen tehdy, kdy by mu svědčil hmotněprávní nárok na jeho vydání, což ale není tento případ. Rozhodnutí jako takové je vydáváno jen v případě odmítnutí žádosti o informace (§ 15 informačního zákona), jinak postačí informace dle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona, které se však žalobci v plném rozsahu dostalo, neboť pro odmítnutí žádosti o informaci zde nebyl důvod. I podle judikatury je žaloba na ochranu před nečinností povinného subjektu přípustná i v případě stížnostního důvodu dle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona, ale jen ve vztahu k nevyřízené části žádosti o informace (tj. kdy informace nebyly poskytnuty, nebylo vydáno negativní rozhodnutí či nebyl vyčerpán celý předmět žádosti), ale v tomto případě žádost o informace vyřízena beze zbytku byla, neboť odpověď žalovaného plně pokryla předmět žádosti žalobce.

14. S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl a v každém procesním výsledku nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

IV.

Replika žalobce

15. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný si měl a má být vědom, v jakém rozsahu a formě měl požadované informace poskytnout. Žalovaný navíc opětovně v předmětném vyjádření uvádí, že informaci poskytl v dostatečném rozsahu. Dle žalobce se žalovaný žádostí o informace nezabýval s dostatečným důrazem na věc, když z uvedeného nevyplývá jednoznačně odpověď na veškeré položené otázky pod body 1 - 5. To, že v současné době nejsou u žalovaného řešeny žaloby na náhradu škody, neznamená, že nebyly řešeny v minulosti. Odpověď žalovaného tak nelze hodnotit jako dostatečnou. Pokud by žalovaný reagoval konkrétním vyjádřením tak, aby žalobce mohl tyto údaje použít pro svou diplomovou práci, nebyl by žalobce nucen podávat opravný prostředek a následně žalobu. Nad rámec výše uvedeného je třeba připomenout a zdůraznit, že žalobce nemusel žalovanému demonstrativně zasílat formu a obsah poskytnuté informace ze strany Krajského soudu v Hradci Králové, nicméně tak učinil a i přesto žalovaný informace v požadovaném rozsahu neposkytl. Navíc je s podivem, že žalovaný výše uvedené nerespektoval i přesto, že Krajský soud v Hradci Králové je soudem vyšší instance a žalobce je toho názoru, že soudy (v daném případě příslušné správní orgány) by měly postupovat stejně, potažmo s mírnými rozdíly, nikoli ve smyslu, že Krajský soud v Hradci Králové poskytne informace v detailním přehledu o celkovém obsahu 84 stran, navíc bez požadavku na úhradu poplatku za zpracování informací a jiné soudy (jako například žalovaný) poskytují informace liknavým způsobem či je vůbec neposkytují.
16. Vzhledem k tomu, že dle žalobce nečinnost žalovaného stále trvá, navrhl, aby soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku žaloby. Žalobce rovněž podotkl, že ve vztahu k návrhu žalovaného ve formě nepřiznání náhrady nákladů řízení ať již v jakémkoli výsledku (tedy i v případě, pokud by byl žalobce úspěšný) je dlužno podotknout, že v takovém případě by došlo k odepření práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu, do nichž by bylo bezpochyby zasaženo, neboť žalobce náklady řízení prokazatelně vynaložil a doložil a žádné z těchto neuplatňuje nad rámec toho, co by požadovat mohl.

V.

Průběh řízení

17. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť s tímto postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas (žalobce ve sdělení soudu ze dne 3. 11. 2021 a žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 10. 11. 2021).

VI.

Posouzení věci soudem

18. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*

19. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, kdy vycházel z obsahu předloženého správního spisu a podání účastníků.
20. Soud se nejprve zabýval tím, zda v projednávané věci byly splněny procesní podmínky věcného projednání předmětné žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného.
21. Podmínka včasnosti stanovená v § 80 odst. 1 s. ř. s. byla splněna, protože žaloba byla podána dne 1. 11. 2021 a svou žádost o poskytnutí informací žalobce podal dne 19. 9. 2021, kdy dne 4. 10. 2021 měla marně proběhnout lhůta stanovená pro poskytnutí informací dle § 80 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona v délce 15 dnů od podání žádosti dne 19. 9. 2021.
22. Žalobce též v souladu s § 79 odst. 1 s. ř. s. bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti, když podal dne 6. 10. 2021 u žalovaného stížnost podle § 16a odst. písm. c) informačního zákona, o níž mělo ministerstvo rozhodnout ve lhůtě stanovené v § 16a odst. 5, 8 informačního zákona. Zda a jak o stížnosti ministerstvo rozhodlo, přitom pro rozhodnutí soudu nebylo relevantní, pokud žalobce v žalobě tvrdí, že mu požadované informace poskytnuty nebyly. Soud dodává, že podle ustálené judikatury správních soudů je stížnost podle § 16a informačního zákona prostředkem ochrany podle § 79 odst. 1 s. ř. s. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 – 40 totiž platí, že: *„zákonodárce koncipoval institut stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím jako prostředek ochrany proti nečinnosti (srov. Furek, A. § 16a [Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace]. In: Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vyd. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 896). Stížností dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím se žadatel o informaci domáhá odstranění nečinnosti v části jeho žádosti. Proti případnému rozhodnutí o odmítnutí ve zbývajících částech žádosti může žadatel podat odvolání dle § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím. Stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím je tak možné považovat, co do důvodu jejich podání a režimu vyřízení, za totožné (liší se toliko rozsahem nečinnosti povinného orgánu).“*
23. O aktivní a pasivní legitimaci není v projednávané věci žádných pochyb, když žalobce je žadatelem o informace a žalovaný byl dle žalobních tvrzení povinnou osobou dle informačního zákona, které byla předmětná žádost o informace směřována, a také tím, kdo má mít povinnost vydat požadované rozhodnutí.
24. Vzhledem ke splnění podmínek řízení a dále k tomu, že žaloba obsahuje všechny požadované formální náležitosti, mohl soud přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby. Po přezkoumání skutkového a právního stavu věci soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
25. Postup při vyřizování žádosti o informace je v informačním zákoně upraven zejména následovně. Nebrání-li neúplnost nebo nesrozumitelnost žádosti podle § 14 odst. 5 písm. a) a b) informačního zákona jejímu vyřízení, povinný subjekt podle § 14 odst. 5 písm. c) *v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli, nebo podle písm. d) téhož ustanovení nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-*

li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku. Podle § 15 odst. 1 informačního zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

26. Z popsané právní úpravy vyplývá, že povinný subjekt může úplnou a srozumitelnou žádost o informace vyřídit jen třemi způsoby (příp. každou její část odděleně jedním z popsaných způsobů), a to: (i) *ve lhůtě do 7 dnů* ode dne podání žádosti žadateli sdělí, že jeho žádost odložil, protože požadované informace se nevztahují k jeho působnosti (§ 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona), nebo (ii) *ve lhůtě do 15 dnů* ode dne podání žádosti poskytne informaci v souladu se žádostí (§ 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona), nebo (iii) *ve lhůtě do 15 dnů* ode dne podání žádosti vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti (§ 15 odst. 1 informačního zákona).
27. Pokud žadatel o informaci považuje postup poskytovatele informace za nesouladný s informačním zákonem, může podat dle § 16a na postup při vyřizování žádosti o informace stížnost.
28. Nečinným může být povinný subjekt jen tehdy, pokud přes uplynutí výše uvedených lhůt ke dni rozhodnutí správního soudu nepostupoval (byť i jen ve vztahu k části žádosti) ani jedním ze tří uvedených způsobů. Zjednodušeně řečeno, aby byla vyloučena nečinnost povinného subjektu, musí tento všechny části žádosti vyčerpat některým, příp. některými z uvedených třech postupů. Uvedené potvrzuje v této otázce ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, který např. ve svém rozsudku ze dne 14. 1. 2022, č. j. 5 As 155/2020 – 26 odkázal na svou předešlou judikaturu, a to konkrétně na rozsudek ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017 – 21, v němž konstatoval: „*Při posuzování nečinnosti jsou v této souvislosti možné tři alternativy: (1) Povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný orgán vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 zákona č. 106/1999 Sb.], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným.*“
29. Mezi stranami je sporu o vyřízení žádosti žalobce pouze ve vztahu k otázkám č. 1 až 5, které se týkaly výhradně *žalob na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení podaných u místního soudu v uvedených letech* (dále též jen „*sporné informace*“), jak je patrné z textace položených otázek, když otázky č. 2 až 4 vždy odkazují na otázku č. 1.
30. Soud ze správního spisu zjistil následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci.
31. Žalovanému byla dne 19. 9. 2021 podle § 14 odst. 1 informačního zákona doručena žádost žalobce o informace, jíž žalobce požádal žalovaného mj. o poskytnutí sporných informací. Žalovaný nevyzval ve lhůtě 7 dnů od přijetí žádosti žalobce postupem podle § 14 odst. 5 písm. a), b) informačního zákona k doplnění nebo upřesnění žádosti. V téže lhůtě žalovaný ani postupem podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona žádost žalobce neodložil z důvodu nedostatku své působnosti. Proto vznikla žalovanému povinnost nejpozději do 4. 10. 2021 sporné informace buď žalobci poskytnout podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona, nebo jeho žádost podle § 15 odst. 1 informačního zákona odmítnout. Žalovaný přípisem ze dne 4. 10. 2021 žalobci ve

vztahu k sporným informacím sdělil, že „žaloby, na které se dotazujete pod body ad 1- 5, u zdejšího soudu nejsou řešeny“. Žalobce ovšem na tuto odpověď reagoval svou stížností ze dne 6. 10. 2021, ve které nejprve zopakoval všechny své otázky položené v předmětné žádosti o informace, poté potvrdil doručení odpovědi žalovaného ze dne 4. 10. 2021 na jeho žádost o informace, přičemž vůči této odpovědi pouze v obecné rovině namítl, že tuto odpověď považuje za nedostatečnou, neboť „neobsahuje konkrétní odpovědi na některé otázky, jež byly povinnému subjektu položeny“. Žalobce přiložil jako příklad svědomitého vyřízení obdobné žádosti informace poskytnuté Krajským soudem v Hradci Králové. Žalovaný poté, co shromáždil podklady pro vyřízení podané stížnosti, připravil dne 26. 10. 2021 spis k předložení nadřízenému orgánu, k čemuž ovšem nedošlo, neboť již dne 1. 11. 2021 žalobce podal předmětnou žalobu.

32. V projednávané věci je tedy podstatné, že žalobce v žalobě tvrdí, že mu žalovaný neposkytl sporné informace, ani nevydal rozhodnutí o (částečném) odmítnutí jeho žádosti ve vztahu ke sporným informacím.
33. Na rozdíl od žalobce je soud toho názoru, že žalovaný sporné informace poskytl, a to v dostatečném rozsahu vzhledem k formulaci položených otázek č. 1 až 5. Jak již bylo uvedeno výše, žalobce předmětné otázky č. 1 až 5 své žádosti o informace výslovně vztáhl na jeden konkrétní typ žalob podaných u Okresního soudu v Klatovech v letech 2016 až 2020. Pokud žalovaný poté, co provedl lustraci věcí zahájených u tamního soudu v dotazovaných letech a co zjistil, že žádná taková žaloba podána nebyla (jak je patrné z obsahu správního spisu), sdělil žalobci ve své odpovědi ze dne 4. 10. 2021, č. j. 24 Si 174/2021 – 4, že „žaloby, na které se dotazujete pod body ad 1 – 5, u zdejšího soudu nejsou řešeny“, pak je takováto odpověď jasná, srozumitelná a dostačující z hlediska žalobcem položených otázek č. 1 až 5. Z logiky věci, nejsou-li podobné žaloby u tamního soudu řešeny, nelze poskytnout nějaké bližší výpočty a statistiky za jednotlivé roky, když výchozí hodnota je nulová, stejně jako nelze informovat o úspěšnosti takových žalob či určení výše náhrady, jež by byla předmětem takových žalob apod.
34. Soud na okraj odkazuje na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2016, č. j. 9 As 124/2016 – 42: „*Formulace žádosti o informace je věcí žadatele. Netrpí-li žádost o informace nedostatky, které by bránily jejímu posouzení, není úkolem povinného subjektu, aby se snažil žádost nějakým způsobem domýšlet či přetvářet. Případné nedostatky žádosti, které však nebrání jejímu posouzení, jdou na vrub samotného žadatele.*“ Soud zároveň podotýká, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti soudu nepřisluší zkoumat pravost poskytnutých informací, ale řádné a úplné vyřízení žádosti o informace.
35. Ostatně samotný žalobce si ve své žalobní (a předtím stížnostní) argumentaci zásadním způsobem protirečí, když na jedné straně je nespokojen s odpovědí žalovaného na otázky č. 1 až 5 jeho žádosti, na druhé straně demonstruje své požadavky na řádnou odpověď na odpovědi, kterou obdržel od Krajského soudu v Hradci Králové (a žalovanému i soudu ji zaslal na vědomí). Odpověď od Krajského soudu v Hradci Králové sice zahrnovala obsáhlý přílohový materiál, ovšem ve vztahu k otázkám č. 1 až 5 byla odpověď na počet podaných žalob dotazovaného typu taková, že u tamního soudu žádná žaloba dotazovaného typu podána nebyla, a „*proto nelze zodpovědět ani otázky č. 2) až 5)*“. Krajský soud v Hradci Králové tak *de facto* poskytl žalobci stejnou odpověď, jakou mu v projednávané věci poskytl žalovaný (pouze s tím rozdílem, že Krajský soud v Hradci Králové působí také jako odvolací soud, tudíž se nad rámec

vyjadřoval i k věcem v odvolacím řízení, což ovšem u žalovaného, jako ryze prvostupňového soudu, nepřípadalo v úvahu).

36. Za dané situace nezbyvá než jednoznačně uzavřít, že žalovaný k předmětné žádosti žalobce jím požadované informace poskytl v dostatečném rozsahu a vyčerpал celý rozsah žalobcovy žádosti o informace, tudíž zde není důvod, aby soud žalovanému ukládal povinnost o předmětné žádosti rozhodnout, jak je žalobcem v žalobě navrhováno. Z uvedených důvodů nelze podle názoru soudu na žalobu pohlížet jako na důvodnou.
37. *Obiter dictum* soud uvádí, že v demokratickém právním státě má nepochybně každý možnost se obrátit na soud, má-li za to, že jeho práva byla dotčena, což nepochybně platí i pro žalobce, cítil-li se dotčen na svém právu na informace. Na druhou stranu, žalobce ve své žádosti o informace uvedl, že požadované informace hodlá využít pro svou diplomovou práci a jeho cílem je „výzkum problematiky, nikoli zatěžování povinného subjektu“. Je-li tomu skutečně tak, pak žalobci lze do budoucna doporučit, aby si před tím, než dá pokyn svému právnímu zástupci k podávání správních žalob na ochranu před nečinností z důvodu, že není spokojen z formulací odpovědí na jeho žádosti o informace, nejdříve více nastudoval danou problematiku, ke které pak směřuje i své žádosti o informace na různé instituce. Pak by nemusel být překvapen odpověďmi jednotlivých dotazovaných povinných osob, jako tomu bylo v případě předmětné žádosti o informace rozeslané na řadu soudů v České republice. Jistě i žalobcův právní zástupce by jej mohl informovat o tom, že v soudních řízeních o „žalobách na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení“ je žalovaným Česká republika, za kterou jedná Ministerstvo spravedlnosti (jak ostatně příznačně poukázal i žalovaný ve svém vyjádření k žalobě). V souladu s procesní úpravou je tedy primárně dána pro tento typ žalob příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 2. Tudíž není nikterak překvapivé, že jiné prvostupňové soudy odpovídají žalobci způsobem, kterým odpověděl i žalovaný, tedy stručně, že žádné takové žaloby u daného soudu řešeny nejsou. Navíc celá situace je o to paradoxnější, že žalobce se zajímá o problematiku průtahů v soudním řízení, ke kterým ovšem mnohdy vede přetíženost soudů, nezřídka způsobená neuváženě či dokonce obstrukčně podávanými žalobami. Aniž by soud chtěl do této kategorie řadit předmětnou žalobcovu žalobu, tak poukazuje na to, že pouze u zdejšího soudu bylo žalobcem podáno dne 1. 11. 2021 pět obdobných žalob na tvrzenou nečinnost pěti různých okresních soudů, přičemž k dnešnímu dni byly dvě z těchto žalob žalobcem vzaty zpět a dvě byly (včetně této věci) jako nedůvodné zamítnuty. Nelze ponechat stranou ani to, že nečinnostní žaloby musí správní soudy projednávat přednostně, tedy na úkor ostatních dříve podaných správních žalob. K tomu je pak třeba připočíst i časové vytížení žalovaných okresních soudů vyvolané v souvislosti s procesní obranou v předmětných sporech vyvolaných žalobcem pro jeho dojem (a to minimálně v předmětné věci dojem neopodstatněný), že mu soudy na některé otázky neodpověděly dostatečně konkrétně.

VII.

Rozhodnutí soudu

38. Soud neshledal, že by byl žalovaný nečinný, a proto výrokem I. rozsudku žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

VIII.

Náklady řízení

39. Výrokem II. tohoto rozsudku soud rozhodl o nákladech řízení. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu nákladů ten účastník, který byl v řízení plně úspěšný. V projednávané věci by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Žalovanému nicméně žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ostatně žalovaný ani žádnou náhradu nákladů nepožadoval, a proto mu soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. ledna 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu